

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona upravnih taksah obsega:

- Zakon o upravnih taksah – ZUT (Uradni list RS, št. 8/00 z dne 31. 1. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah – ZUT-A (Uradni list RS, št. 44/00 z dne 26. 5. 2000).

ZAKON o upravnih taksah (ZUT)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja plačevanje upravnih taks (v nadaljnjem besedilu: takse) za spise in dejanja v upravnih in drugih javnopravnih stvareh (v nadaljnjem besedilu: spisi in dejanja) pri upravnih organih.

Takse se plačujejo samo za tiste spise in dejanja, ki jih določa taksna tarifa tega zakona.

2. člen

Z upravnimi organi (v nadaljnjem besedilu: organi) iz prejšnjega člena so mišljeni: organi državne uprave in organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter podjetja in druge organizacije ter posamezniki, kadar na podlagi javnih pooblastil odločajo o upravnih stvareh.

3. člen

Določbe tega zakona se ne uporabljajo za plačevanje taks oziroma pristojbin, če je njihovo plačevanje drugače urejeno z veljavno mednarodno pogodbo.

V primeru iz prejšnjega odstavka morajo biti mednarodne tarife taks oziroma pristojbin objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije.

Če mednarodne pogodbe pooblašajo države pogodbenice, da same določijo višino taks za spise in dejanja, določene na podlagi take mednarodne pogodbe, pa ti spisi in dejanja niso določeni v taksni tarifi tega zakona, lahko višino teh taks določi Vlada Republike Slovenije.

4. člen

Taksni zavezanec je tisti, ki s svojo vlogo sproži postopek oziroma na katerega zahtevo se opravijo dejanja ali izdajo spisi, predvideni v taksni tarifi.

Če je za isto takso več taksnih zavezancev, je njihova obveznost nerazdelna.

Če se na zahtevo taksnega zavezanca, ki vsebuje več zahtevkov, izda spis, ki se nanaša na več oseb, stvari ali predmetov in za katerega je treba plačati takso, se plača taksa tolikokrat, kolikor je v vlogi zahtevkov, oseb, stvari ali predmetov.

II. PLAČEVANJE TAKSE

5. člen

Če ni v taksni tarifi drugače določeno, nastane taksna obveznost:

1. za vloge – takrat, ko se vložijo pri pristojnem organu; če so dane na zapisnik pa takrat, ko se zapisnik sestavi;
2. za odločbe, dovoljenja, sklepe, soglasja in druge spise – takrat, ko se vloži zahteva, naj se izdajo;
3. za upravna dejanja – takrat, ko se vloži vloga, naj se opravijo.

6. člen

Takse se praviloma določajo v točkah.

Taksna tarifa lahko določi, da se v posameznih primerih taksa določi v odstotku od vrednosti predmeta.

V točkah se določa tudi vrednost predmeta, kadar je ta osnova za odmero takse, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Vrednost točke po tem zakonu znaša 15 tolarjev.

Taksna tarifa lahko določi, da se konzularne takse, ki se plačujejo v tujini, določijo v evrih. Tako določene takse se preračunajo v valuto države, v kateri se takse plačujejo po uradnem tečaju, ki velja v tej državi na dan nastanka taksne obveznosti.

7. člen

Vlada Republike Slovenije uskladi vrednost točke iz prejšnjega člena in tolarske zneske iz taksne tarife z gibanjem stroškov za delo organov v sorazmerju z rastjo cen življenjskih potrebščin na območju Republike Slovenije.

8. člen

Takse se plačujejo v taksnih vrednotnicah (upravnih kolkih) ali gotovini.

V gotovini se plačujejo takse:

1. če mora taksni zavezanec plačati takso nad zneskom, določenim s predpisom iz 9. člena tega zakona,
2. če je v taksni tarifi določeno, da je treba plačati takso v gotovini, ne glede na znesek ali
3. če plačuje takso taksni zavezanec v tujini.

Takse, ki se plačujejo v gotovini, se plačujejo v tolarjih, razen v primeru, ko taksni zavezanec iz tujine ali v tujini zahteva spis ali dejanje, za katerega se plača taksa. V tem primeru se taksa plača po ustrezni tarifni številki v tuji valuti pri diplomatskem ali konzularnem predstavništvu v tujini, po katerem se taksnemu zavezancu vročajo spisi.

Takse, ki jih plačujejo taksni zavezanci iz tujine, v primeru, da vložijo vlogo po pošti pri pristojnem organu, pa v državi, kjer odpošljejo vlogo ni diplomatskega ali konzularnega predstavništva Republike Slovenije, se plačujejo po ustrezni tarifni številki v valuti države, kjer je bila vloga odposlana po pošti.

Takse, ki so v skladu s tretjim in četrtem odstavkom tega člena plačane v tuji valuti, se preračunavajo v tolarje po uradnem tečaju, ki velja v Republiki Sloveniji za to valuto na dan nastanka taksne obveznosti.

9. člen

Tiskanje upravnih kolkov, dajanje v obtok, distribucijo, umik iz obtoka, zamenjavo in uničenje upravnih kolkov, način uporabe upravnih kolkov ter znesek iz 1. točke drugega odstavka prejšnjega člena predpiše minister, pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo.

10. člen

Takso je treba plačati takrat, ko nastane taksna obveznost, če ni za posamezne primere s tem zakonom drugače določeno.

11. člen

Pri odmeri takse se vzame kot osnova za izračun takse vrednost točke na dan nastanka taksne obveznosti, razen če ta zakon določa drugače.

Pri izračunu takse, katero je potrebno plačati na podlagi opomina, se uporabi vrednost točke, ki velja v času izdaje opomina, pri prisilni izterjavi takse pa vrednost točke na dan, ko davčni organ izda taksnemu zavezancu sklep o prisilni izterjavi neplačane takse.

Ko organ odloča o povrnitvi stroškov postopka, upošteva pri odmeri višine teh stroškov iz naslova plačila takse, vrednost točke na dan izdaje odločbe oziroma posebnega sklepa.

12. člen

Če je v taksni tarifi predpisano, da se taksa plača od vrednosti predmeta, je osnova za odmero takse vrednost, ki je navedena v vlogi ali listini; če vrednost v vlogi ali listini ni navedena ali pa je navedena nepravilno, ugotovi vrednost organ, za katerega delo se plača taksa.

13. člen

Če se na zahtevo taksnega zavezanca izda spis, za katerega je treba plačati takso, v dveh ali več izvodih, se za drugi in vsak nadaljnji izvod plača taksa kot za prepis.

Taksa po prejšnjem odstavku ne sme biti večja od takse za prvi izvod.

Za izvod spisa, ki se v postopku, uvedenem na zahtevo taksnega zavezanca, sestavi za potrebe samih organov, se ne plača takse.

14. člen

V odločbi ali spisu, za katerega je bila plačana taksa, je treba navesti, da je taksa plačana, v kakšnem znesku in po kateri tarifni številki.

Plačilo takse za spise, izdane po vlogah iz tretjega odstavka 8. člena tega zakona, potrdi pisno na samem spisu organ, po katerem se vročajo spisi in ki je takso pobral.

Organ mora priložiti spisu, ki ga izda na zahtevo taksnega zavezanca iz tujine, dva izvoda spremnega dopisa, v katerem je naveden znesek takse, ki jo mora taksni zavezanec plačati pri diplomatskem ali konzularnem predstavništvu.

15. člen

Na spisih, ki se izdajajo brez takse, mora biti navedeno, v kakšen namen se izdajajo in po kateri določbi tega zakona so oproščeni plačila takse.

Spisi iz prejšnjega odstavka se smejo uporabiti v druge namene šele, če je zanje plačana za ta namen predpisana taksa.

16. člen

Nekolkovane ali premalo kolkovane vloge in drugi spisi ne smejo biti sprejeti neposredno od taksnega zavezanca.

Če je nekolkovana ali premalo kolkovana vloga ali kakšen drug spis poslan po pošti, pošlje organ, ki je pristojen za odločanje o zahtevi, taksnemu zavezancu opomin, naj v petnajstih dneh od prejema opomina plača redno takso in takso za opomin.

Pristojni organ vzame v postopek tudi nekolkovane ali premalo kolkovane vloge iz prejšnjega odstavka, vendar odločbe oziroma drugega akta ni mogoče vročiti taksnemu zavezancu, preden ne plača takse po opominu.

Ne glede na prejšnji odstavek pristojni organ vroči taksnemu zavezancu odločbo, s katero ji nalaga določeno obveznost ter odločbo o pritožbi.

17. člen

Kdor je plačal takso, ki je ni bil dolžan plačati, ali je plačal takso v višjem znesku, kot je predpisan, ali je plačal takso za spis ali dejanje, ki ga organ iz kakršnihkoli vzrokov ni izdal ali opravil, ali za pritožbo, ki ji je organ ugodil, ima pravico do povrnitve vse oziroma preveč plačane takse.

Kdor je plačal takso za vlogo in takso za dejanje ali spis, ki ga organ iz kakršnihkoli vzrokov ni opravil ali izdal, ne more zahtevati vračila takse za vlogo, s katero je zahteval, naj se dejanje opravi ali spis izda.

Ne glede na prvi odstavek tega člena, taksni zavezanec, ki je plačal takso za spis ali dejanje, ki ga organ ni izdal ali opravil, ker je bil postopek ustavljen na zahtevo taksnega zavezanca, potem ko je bil izveden že celotni ugotovitveni postopek, ne more zahtevati vračila takse za ta spis ali dejanje.

Postopek za povrnitev se začne na podlagi pisne zahteve taksnega zavezanca, če preveč plačana taksa ne presega 200 točk, v primeru večjih zneskov pa se postopek začne po uradni dolžnosti.

O povrnitvi takse odloča organ, ki vodi postopek na prvi stopnji.

Taksa se povrne iz državnega proračuna oziroma proračuna občine.

18. člen

Taksni zavezanec lahko zahteva vrnitev takse z zahtevkom, ki ga vloži najpozneje v 60 dneh od dneva, ko je bila taksa pomotoma plačana oziroma od dneva, ko je izvedel, da dejanje ni bilo opravljeno ali spis izdan oziroma od dneva, ko je bila izdana odločba, s katero se je ugodilo pritožbi.

Vrnitve takse ni več mogoče zahtevati po preteku dveh let od dneva, ko je bila plačana.

19. člen

Če je treba takso prisilno izterjati, organ, ki vodi postopek, o tem pisno obvesti davčni organ, ki je krajevno pristojen za taksnega zavezanca.

Po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka davčni organ izda odločbo, s katero naloži taksnemu zavezancu naj v 15 dneh od prejema odločbe plača dolžno takso. Če taksni zavezanec v tem roku takse ne plača, se taksa prisilno izterja.

Taksa se prisilno izterja po predpisih, ki veljajo za prisilno izterjavo davkov.

Neplačane takse se prisilno ne izterjajo, če znesek neplačane takse v posamezni zadevi ne presega zneska, ki je z davčnimi predpisi določen kot znesek, za katerega se ne opravi prisilna izterjava.

20. člen

Pravica izterjati takso zastara v dveh letih po preteku leta, v katerem bi morala biti plačana.

Zastaranje pravice zahtevati plačilo takse oziroma takso prisilno izterjati pretrga vsako uradno dejanje pristojnega organa, katerega namen je plačilo oziroma izterjava takse in je dano v vednost taksnemu zavezancu.

Zastaranje nastopi v vsakem primeru, ko potečejo štiri leta od dneva, ko je nastala obveznost za plačilo takse.

III. TAKSNE OPROSTITVE

21. člen

Tuji državljani imajo pod pogojem vzajemnosti, po predpisih o taksah enake pravice, kot jih imajo slovenski državljani.

22. člen

Za spise in dejanja v postopkih, ki se uvedejo po uradni dolžnosti, se v postopku na prvi stopnji ne plača takse.

23. člen

Takse ne plačujejo:

1. država in državni organi,
2. samoupravne lokalne skupnosti in njihovi organi,
3. tuja diplomatska in konzularna predstavništva v diplomatskih in konzularnih zadevah, pod pogojem vzajemnosti,
4. taksni zavezanci – posamezniki v slabih premoženjskih razmerah – razen taks po tarifnih številkah 11, 12, 14 in 19 ter tarifnih številkah iz XI. in XII. poglavja taksne tarife tega zakona.

24. člen

Plačevanja taks so v določenih zadevah oproščeni:

1. podjetja in druge organizacije ter posamezniki – pri izvrševanju javnih pooblastil;
2. dobrodelnice in organizacije za samopomoč – za spise in dejanja v zvezi z izvajanjem njihovih registriranih dobrodelnih dejavnosti oziroma namena zaradi katerega so ustanovljene;
3. društva in ustanove, ustanovljeni v skladu z veljavno zakonodajo – za spise in dejanja v zvezi z izvajanjem njihovih registriranih dobrodelnih dejavnosti oziroma dejavnosti, ki jih opravljajo v javnem interesu;
4. invalidske organizacije – za spise in dejanja v zvezi z izvajanjem njihove registrirane dejavnosti oziroma namena, za katerega so ustanovljene;
5. invalidi, za katere je določeno v zdravstvenem spričevalu, da smejo voziti le prirejeno vozilo – v postopku za pripustitev k vozniškemu izpitu, za vozniško dovoljenje in za izdajo ter podaljšanje veljavnosti vozniškega in prometnega dovoljenja;
6. brezposelne osebe – v postopku uveljavljanja pravic iz naslova obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti;
7. učenci osnovnih šol, vajenci in dijaki v srednjem izobraževanju ter študentje – za spise in dejanja v zvezi s šolanjem;
8. osebe, ki podarijo svoje premoženje državi ali samoupravni lokalni skupnosti ali se odpovejo lastninski pravici na zemljišču ali stavbi v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti ali pa brezplačno odstopijo državi ali samoupravni lokalni skupnosti kakšno drugo stvarno pravico na nepremičninah – v postopku v zvezi s prenosom lastnine in drugih stvarnih pravic;
9. tujci, za spise in dejanja, določena v mednarodnih sporazumih, ki veljajo v Republiki Sloveniji;
10. tujci, v postopkih za priznanje statusa begunca, začasnega prebivanja iz humanitarnih razlogov in začasnega zatočišča.
11. javni socialno-varstveni zavodi in pravne ter fizične osebe, ki na podlagi koncesije v skladu s predpisi socialnega varstva opravljajo socialno-varstveno dejavnost – v zvezi z opravljanjem te dejavnosti.

Pristojni organ po uradni dolžnosti zagotavlja izvajanje določb tega poglavja, med drugim tudi na podlagi podatkov, ki jih predloži taksni zavezanec. V dvomu pristojni organ pozove taksnega zavezanca, da predloži dokazila za uveljavljanje taksne oprostitve.

25. člen

Za taksne zavezance v slabih premoženjskih razmerah iz 4. točke 23. člena tega zakona se štejejo:

- prejemniki denarne pomoči kot edinega vira preživljanja po predpisih socialnega varstva,
- prejemniki denarnega dodatka po predpisih socialnega varstva ter
- prejemniki nadomestila za invalidnost po predpisih, ki urejajo varstvo odraslih telesno in duševno prizadetih oseb.

Status upravičenca iz prejšnjega odstavka dokazujejo taksni zavezanci s pravnomočno odločbo.

Za taksne zavezance v slabih premoženjskih razmerah se štejejo tudi osebe, ki niso prejemniki denarne pomoči, dodatka ali nadomestila iz prvega odstavka tega člena, izpolnjujejo pa vse predpisane kriterije za prejemke iz prvega odstavka tega člena. Taksni zavezanec mora v postopku, v katerem zahteva taksno oprostitve dokazati, da izpolnjuje zahtevane kriterije.

26. člen

Za dobrodelno organizacijo oziroma za organizacijo za samopomoč iz 2. točke 24. člena tega zakona se šteje neprofitna organizacija, ki je v skladu z veljavno zakonodajo ustanovljena z namenom, določenim s predpisi socialnega varstva.

27. člen

Kadar se začne postopek na zahtevo več oseb, od katerih so nekatere oproščene plačila takse, plača v takem postopku takso tisti, ki plačila takse ni oproščen.

Ne glede na prejšnji odstavek, plača oseba, ki ni upravičena do taksne oprostitve, v primerih, ko se taksa odmerja po vrednosti predmeta, takso samo od njej pripadajočega dela vrednosti predmeta.

28. člen

Taks so oproščeni naslednji spisi in dejanja:

1. predlogi, prijave, obvestila in druge vloge, vložene zaradi zagotavljanja javne koristi;
2. prošnje za pomilostitev in odločbe o takih prošnjah ter prošnje za pogojni odpust s prestajanja zaporne kazni in odločbe o takih prošnjah;
3. spisi in dejanja v postopku za pridobitev dokaza o slabih premoženjskih razmerah, kot podlaga za priznanje taksne oprostitve;
4. spisi in dejanja v postopku za vračilo nepravilno ali preveč plačanih davščin in drugih obveznih dajatev;
5. spisi in dejanja v postopku za popravilo napak v odločbah, drugih listinah in uradnih evidencah;
6. spisi in dejanja v volilnih postopkih;
7. spisi in dejanja v postopku za vpis v državljansko knjigo;
8. prijave in vpisi v matične knjige;

9. vse vrste prijav (napovedi) in njihovih prilog za odmero davkov ter spisi in dejanja za uveljavitev z davčnimi predpisi uvedenih oprostitev in olajšav;
10. prijave in zahtevki za vpis v davčne registre in potrdila oziroma odločbe o vpisu v register;
11. spisi in dejanja v postopku arondacije in komasacije zemjišč;
12. spisi in dejanja za uveljavitev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega varstva;
13. spisi in dejanja za uveljavitev socialno-varstvenih pravic;
14. spisi in dejanja v zvezi z uveljavljanjem pravic do družinskih prejemkov;
15. spisi in dejanja v postopku za uveljavitev pravic, ki so z zakonom priznane invalidom, vojnim veteranom in žrtvam vojnega nasilja;
16. spisi in dejanja v zvezi z urejanjem delovnega razmerja;
17. spisi in dejanja v zvezi z izdajanjem, izpolnjevanjem in podaljševanjem pomorskih knjižic;
18. spisi in dejanja v zvezi z ureditvijo državljskih dolžnosti in pravic pri obrambi države oziroma varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
19. prijave in odjave stalnega in začasnega prebivališča;
20. spisi in dejanja v zvezi z razlastitvijo premoženja in denacionalizacijskimi postopki;
21. izvirne diplome, spričevala ter druge listine o uspešno končanem izobraževanju, razen njihovih dvojnikov in prepisov;
22. spisi in dejanja v zvezi z varstvom kulturnih spomenikov in nacionalnih znamenitosti;
23. vloge naslovljene na varuha človekovih pravic in druge institucije za prošnje in pritožbe;
24. vloge, s katerimi se zahteva posredovanje državnega tožilca;
25. spisi in dejanja v postopku za pokop ali prekop umrlih ali prenos posmrtnih ostankov;
26. spisi in dejanja, s katerimi se urejajo razmerja med štipendistom in tistim, ki daje štipendijo;
27. spisi in dejanja v zvezi s pristopom k strokovnemu izpitu pred državnimi organi.

IV. POSEBNE DOLOČBE

29. člen

Prihodki od taks, plačanih v gotovini, doseženi pri organih državne uprave so prihodek državnega proračuna.

Prihodki od taks, plačanih v gotovini, doseženi pri organih občin so prihodek proračunov občin.

Prihodki od taks, plačanih v kolkih, se vplačujejo na ustrezne vplačilne račune odprte za vplačevanje javnofinančnih prihodkov, razporejajo pa se v delitvenem razmerju 70% v dobro državnega proračuna in 30% v dobro občinskih proračunov, če ni z zakonom o izvrševanju državnega proračuna določeno drugače.

Prihodki iz prejšnjega odstavka, ki pripadajo občinam, se razporedijo na posamezne občine glede na delež proračuna posamezne občine v proračunih vseh občin v Republiki Sloveniji, in sicer na podlagi podatkov za predpreteklo leto.

Razmerja iz prejšnjega odstavka ugotavlja ministrstvo, pristojno za finance.

29.a člen

Vlada Republike Slovenije lahko zaradi upoštevanja mednarodno sprejetih obveznosti ali začasno, za dobo največ enega leta zaradi prilagajanja izjemnim razmeram

(naravne in ekološke nesreče, nalezljive bolezni rastlin in živali, bistveno spremenjene razmere na tržišču ipd.) zviša ali zniža višino upravnih taks, in sicer največ do 50% števila točk posamezne takse iz tarifnih števil 52 do 59, 61 in 62a.

Taksa iz 62. tarifne številke se obračuna od spremenjene višine takse iz prejšnjega odstavka.

30. člen

Nadzor nad izvajanjem tega zakona izvaja ministrstvo, pristojno za finance in druga ministrstva, vsako v mejah svojega delovnega področja.

Taksna tarifa

Zakon o upravnih taksah – ZUT (Uradni list RS, št. [8/00](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

Za spise in dejanja, za katere je nastala taksna obveznost do uveljavitve tega zakona, se plača taksa po dosedanjih predpisih in po dosedanji tarifi.

Če je bila do uveljavitve tega zakona plačana taksa za spis ali dejanje, ki bo opravljeno po uveljavitvi tega zakona, se taksa po tem zakonu ne doplača, preveč plačana taksa pa se ne vrne.

Če po uveljavitvi tega zakona organ druge stopnje razveljavi odločbo, ki jo je organ prve stopnje izdal, preden je začel veljati ta zakon, se za odločbo organa prve stopnje taksa ne doplača, preveč plačana taksa pa se ne vrne.

32. člen

Upravni kolki, ki so bili natisnjeni pred uveljavitvijo tega zakona se lahko uporabljajo tudi za plačevanje taks po tem zakonu.

33. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o upravnih taksah (Uradni list SRS, št. 7/72, 23/77, 11/79, 23/82, 18/85, 33/85 – popr., 24/88, 1/90, Uradni list RS, št. 33/90 – popr., 20/91 in 12/92) ter zakon o plačevanju določenih upravnih taks (Uradni list RS, št. 34/91-I in 13/93).

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati zakon o zveznih upravnih taksah (Uradni list SFRJ, št. 5/72, 70/87, 68/84, 74/87 in 46/89) in zakon o tarifi zveznih upravnih taks (Uradni list SFRJ, št. 77/87 in 63/89).

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati odredba o določitvi zneskov konzularnih taks, ki jih v tujini pobirajo diplomatska in konzularna predstavništva Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 47/94).

34. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- 52. člen in druga alineja 54. člena zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94),
- 61. člen in četrta alineja 108. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95, 16/96 in 101/99),
- 22. člen zakona o meroslovju, v delu, ki se nanaša na pristojbine (Uradni list RS, št. 1/95).

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati:

- 21. člen zakona o zdravstveni neoporečnosti živil in predmetov splošne rabe (Uradni list SFRJ, št. 55/78 in 58/85).

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- uredba o pristojbinah za obvezne zdravstvene preglede rastlin v prometu čez državno mejo (uvoz, izvoz, prevoz v tranzitu) in v notranjem prometu (Uradni list RS, št. 28/94),
- uredba o pristojbinah na področju veterinarstva (Uradni list RS, št. 6/95, 10/95 – popr., 14/95 in 44/95),
- 1. in 3. člen uredbe o pristojbinah in cenah za storitve v postopku homologacije vozil (Uradni list RS, št. 41/96),
- uredba o pristojbinah in stroških za pridobitev in vzdrževanje akreditacije (Uradni list RS, št. 74/98), v delu, ki se nanaša na pristojbine,
- drugi odstavek 1. člena uredbe o stroških in pristojbinah za preskuse in odobritve tipov meril ter overitve etalonov in meril (Uradni list RS, št. 38/96),
- odlok o višini pristojbin za kritje stroškov ugotavljanja zdravstvene neoporečnosti živil in predmetov splošne rabe, ki se uvozijo in o načinu njihovega plačila (Uradni list RS, št. 29/92).

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- vsi občinski odloki o upravnih taksah.

35. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah – ZUT-A (Uradni list RS, št. [44/00](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»13. člen

Taksni zavezanci, ki so plačali takso na področju veterinarstva po 53., 55. in 61. tarifni številki zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/00), so upravičeni do povračila razlike, ki je nastala z zmanjšanjem števila točk po tem zakonu.

Taksni zavezanec lahko zahteva vrnitev razlike iz prejšnjega odstavka v 60 dneh od dneva uveljavitve tega zakona.

14. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.